

Statsalmennelset gavnligt Foretagende. Men dernæst var der ogsaa et andet særligt Hensyn, som gjorde, at han maatte stille sig oppositionelt imod Forslaget, og det var, at alle Partier vare saa underlig repræsenterede, og at man havde sin Ordfører af Højrepartiet, altsaa det Parti, som slutter sig til Ministeriet. Jeg vil hertil kun bemærke, at det er ganske mærkeligt, at just det ærede Medlem har sundet Grund til at komme frem med sin Forargelse derover, idet det ærede Medlem og hans Nærmeste jo i den Henseende ere bedre repræsenterede end nogen Anden. Han har sine to Repræsentanter imellem Forslagsstillerne, og hvad Grund er der vel til, at han forarges over denne Tilslutning paa et Omraade, som vi Alle have været enige om uden Hensyn til Partiforholdene maatte være aldeles neutralt. Det maa da være den Omstændighed, der forarger ham, at det ærede Medlem for Mariager (Grifstrup) og det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Bønløkke) maaske ikke tidde have henvendt sig til ham og spurgt, om de maatte være med. Anden Grund kan jeg ikke tænke mig. Dernæst fremstillede det ærede Medlem ogsaa for os, om vi kunde tro, at der her kunde være nogen Mulighed for at bringe dette Forslag frem ved privat Initiativ, som har saa stor Lighed med det Forslag, som Regjeringen kom med ifjor, og som da forkastedes. Jeg siger ubetinget: ja, det tro vi rigtignok. Hvorfor tro Andet? Tror det ærede Medlem ikke, at der siden den Tid, da vi behandlede Regjeringsforslaget, er foregaaet saadanne Ting, at der nu viser sig at være en ganske anden Udsetelse til Forhandling paa saadanne enkelte Omraader, end der var dengang. Men hvor kan netop dette ærede Medlem tvivle derom? Har han ikke særlig været Ordfører for at vise os, at nu var Tiden kommen til at tage alle Sager under Behandling, som forelagdes her, og som man nu kunde have nogen Sandsynlighed for vilde blive gennemførte? (Berg: Alle fornuftige Sager!). Ja, netop alle fornuftige Sager, og for min Opfattelse staar denne som en af de allerfornuftigste. Jeg mener, at det ærede Medlem ikke burde udfaste Tvivl eller paa den Maade sammenligne Tiden nu og den Tid, da vi behandlede Regjeringens Forslag. Men hvad det ærede Medlem navnlig havde til Formaal at fremkomme med, var en hel anden Ting, der ogsaa fremkom til Slutningen, og som var beregnet paa at gjøre Effekt. Det var, at der her uden Tvivl var paa-tænkt Noget, hvorved man vilde støtte Private. Her sagde det ærede Medlem for sit Vedkommende, at vi maatte gaa ud fra, at vi stode som Statskassens Bogtere og Børnere, og det vilde det ærede Medlem gjøre (Indsigelse), selv om han ogsaa kunde risikere, at det var en lidt vanskelig Ting, idet der fra flere Sider kunde komme Opfordring til muligvis at gaa en anden Vej. Man skal altsaa ubetinget holde paa at være Statskassens Bogter. Nu er det imidlertid ikke det ærede

Medlems Mening at være Statskassens Bogter saaledes til det Alleryderste paa ethvert muligt Omraade, hvad enten det er rentabelt eller ikke rentabelt, saaledes at man blot skulde holde sig til, hvorvidt der er Spørgsmaal om en Udgift for Statskassen. Det er ikke det ærede Medlems Mening. Det vide vi godt fra mange andre Omraader, at saavidt gaar det ærede Medlem ikke. Men naar vi vide det, bliver Spørgsmaalet, om det særligt er Jernbaner, som det ærede Medlem er saa forarget paa, og da synes jeg, at det ikke stemmer med den Stilling, som det ærede Medlem indtog, da vi for nogle Dage siden forhandlede Forslaget om de sjællandske Jernbaner. Her er ikke Tale om saa stort et Bidrag fra Statens Side, medens der der var Tale om en Snæs Millioner, rigtignok saaledes fordelte, at det ikke tryk-ke Statskassen, men dog omtrent en saadan Sum. Her er i Bireligheden kun Tale om en Million, der tales vel om 2 1/2 Million, men Enhver, der vil gjøre sig nogentunde Uleilighed med at sætte sig ind i dette Forhold, vil indse, at der egentlig ikke er Tale om et saa stort Bidrag fra Statskassens Side, fordi Statskassen i Forveien er engageret for omtrent de to Krediebele deraf; det Meste, hvorom der bliver Tale fra Statskassens Side, bliver altsaa en Million. Altsaa det bliver tvivlsomt, hvorfor det ærede Medlem, som Bogter for Statskassen og dens Midler, i dette Dødblik er kommen til at give sine Meningsfæller Raad om, at de absolut maatte være forsigtige her. Det var netop det, han nævnte, men jeg kan ikke ret forstaa dette. Jeg synes, som sagt, at den Stilling, det ærede Medlem indtog for saa Dage siden med Hensyn til Forslaget om de sjællandske Jernbaner, ikke godt kan forenes hermed. Da nu det ærede Medlem kom ind paa at omtale Aktier, og talte om mange Slags Aktier, laa det saa faare nær, at det kan maaske forklares, at det ærede Medlem sjøier et Ord til, som saa ofte har været spøiet til Ordet „Aktier“ i de senere Aar, at man ikke kan blive forundret over, at det ærede Medlem ogsaa sjøier det til, naar det ærede Medlem ellers havde saadanne Lanfer, det var Ordet Svindel. Det ærede Medlem kom strax ind paa Aktiesvindl. Smidlertid blev der dog gjort det ærede Medlem nogen Uret, idet Talere efter ham syntes at rasonnere som saa, at det ærede Medlem havde sagt, at der var foregaaet Aktiesvindl derovre. Der har man gjort det ærede Medlem nogen Uret; thi noget bestemt Direkte i den Retning har han ikke sagt; men han har heller ikke holdt de forskjellige Ting mere ud fra hinanden, end at det behagede det ærede Medlem fire Gange med korte Mellemrum at nævne Ordene „Svindl“ og „Projekt-mageri“ ved Omtalen af det østjydske Jernbaneforetagende. Hvad det ærede Medlem egentlig har ment med denne Svindel, veed jeg ikke, men jeg vil bede det ærede Medlem tænke over, hvorledes Sagen har stillet sig for de Folk, der have